

هفت جهان

جشنواره ۶۸ لوکارنو آغاز می شود

فیلم بانوی آهنین آغازگریوزیلنگ طلایی

● فیلمی از مریل استریپ، افتتاح‌کننده «لوکارنو»ی امسال خواهد بود؛ فیلم «ریکی و فلش»؛ به کارگردانی جاناتان دمی و بازی مریل استریپ، بازیگر صاحب‌نام برنده سه جایزه اسکار، افتتاح خواهد شد. مریل استریپ، بازیگر شناخته‌شده سینما، در این فیلم نقش موزیسینی را بازی می‌کند که با رؤیای تبدیل‌شدن به یک ستاره موسیقی راک، خانواده‌اش را ترک می‌کند و حالا در تلاش است رابطه با خانواده‌اش را دوباره به حالت قبل بازگرداند. مسئولان برگزاری جشنواره «لوکارنو»ی سوئیس اسامی ۱۸ فیلم حاضر در بخش رقابتی بین الملل و همچنین سایر بخش‌های این رویداد معتبر سینمایی را اعلام کردند. در میان ۱۸ فیلمی که امسال در بخش رقابتی برای کسب جایزه یوزیلنگ طلایی جشنواره لوکارنو را هم رقابت می‌کنند، ۱۴ فیلم اولین نمایش جهانی خود را تجربه می‌کنند که از مهم‌ترین آنها می‌توان به «کیهان»، ساخته «آندری زولافسکی» (فرانسه، پرتغال)، «آسمان می‌لرزد، زمین می‌ترسد و دو چشم برادر نیستند»، ساخته «بن ریورز»، فیلم «نجیب‌زاده» از «آئینا راشل» (یونان)، «الان درست، بعدا اشتباه»، به کارگردانی «هومگ سانگ‌سو» (کره جنوبی) و همچنین فیلم «بهشت» به کارگردانی سینا عطایان محصول مشترک ایران و آلمان اشاره کرد. «سرگرمی»، ساخته ریک آلورسون از آمریکا، «ساعت خوشحالی» از ریاساکو هاماکوشی از ژاپن و «جیمز وات»، به کارگردانی جاش موند از آمریکا همراه فیلم‌هایی از روسیه، اسپانیا و سریلانکا نیز در بخش رقابتی شصت‌وششمین جشنواره فیلم لوکارنو حضور خواهند داشت. «مایکل جیمینو» که بیشتر برای ساخت فیلم برنده‌اسکاری «شکارچی گوزن» درباره جنگ ویتنام در ۱۹۷۸ ساخته می‌شود، در حالی جایزه یوزیلنگ افتخاری جشنواره لوکارنو را دریافت می‌کند که مجموعه‌ای از آثار او نیز در این رویداد سینمایی روی پرده خواهد رفت. فیلم‌های «شکارچی گوزن»، «تاندربالت و لایتفوت»، «دروازه بهشت» و «سال ازدها» از جمله ساخته‌های «مایکل جیمینو» هستند که در این رویداد سینمایی روی پرده می‌روند. جشنواره فیلم لوکارنو پس از کن، ونیز و برلین معتبرترین جشنواره سینمایی جهان است و ویژگی خاص آن نمایش فیلم‌ها در میدان معروف «پائتاز» در فضای باز و بر پرده‌ای بزرگ است که در آنجا حدود هشت‌هزار تماشاگر به دیدن فیلم‌ها می‌نشینند. سینمای ایران نیز در جشنواره فیلم لوکارنو حضور داشته و تاکنون سه‌بار با فیلم‌های «آینه»، ساخته جعفر پناهی (۱۹۹۷)، «رقص خاک»، ساخته ابوالفضل جلیلی (۱۹۹۸) و فیلم «چند کیلو خرما برای مراسم تدفین»، به کارگردانی سامان سالور موفق به کسب جایزه یوزیلنگ طلایی بهترین فیلم این رویداد سینمایی شده است. شصت‌وششمین جشنواره لوکارنو از پنجم تا پانزدهم اگوست (۱۴ تا ۲۴ مرداد) در شهر لوکارنوی سوئیس برگزار می‌شود.

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی صنایع پتروشیمی جنوب
شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاجاری / «سایم خاص»

شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاجاری در نظر دارد از طریق مناقصه عمومی دو مرحله ای کالای مشروحه ذیل را از طریق شرکت‌های تامین‌کننده داخلی خریداری نماید:

۱-شرح مختصر کالای مورد نیاز:

قطعات سیستم آطفاء حریق :

۲-محل تحویل کالا : شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاجاری – اداره تدارکات و امور کالا

۳-نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه : ضمانتنامه بانکی به مبلغ ۲۶۵,۰۰۰,۰۰۰ریال

۴-شرایط متقاضی: توانایی ارائه تضمین شرکت در مناقصه و تضمین انجام تعهدات قرارداد طبق ضوابط جاری شرکت ملی نفت ایران، داشتن شخصیت حقیقی / حقوقی، شماره اقتصادی، توانایی مالی، ارائه سوابق کاری و همچنین مدارک و گواهینامه های مرتبط و متناسب با موضوع مناقصه.

متقاضیان می توانند پس از انتشار آگهی نوبت دوم با مراجعه حضوری و یا پایگاه اطلاع رسانی زیر نسبت به تهیه و تکمیل اطلاعات مورد نیاز اقدام نموده و تقاضای کتبی خود را به همراه مدارک درخواستی حداکثر ظرف مدت ۱۴ روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم جهت ارزیابی کیفی و بررسی صلاحیت تامین کنندگان در ارتباط با موضوع مناقصه به آدرس مناقصه گزار تسلیم نمایند.

شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاجاری پس از بررسی اسناد و مدارک واصله و ارزیابی کیفی مناقصه گران طبق قانون برگزاری مناقصات از شرکت‌های واجد شرایط جهت شرکت در مناقصه دعوت بعمل خواهد آورد . ضمناً ارائه مدارک و سوابق هیچگونه حقی را برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد و این شرکت در رد یا قبول پیشنهادهات در چارچوب قانون برگزاری مناقصات مختار است.

لازم به ذکر است کلیه مدارک ارائه شده باید از طریق مراجع ذیصلاح کپی برابر اصل شده ارسال گردد.

آدرس پایگاه اطلاع رسانی: http://agogpc.nisoc.ir بخش مناقصه ها ، مزایده ها

آدرس : استان خوزستان – شهرستان امیدیه– بلوار نفت – شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاجاری /اداره تدارکات و امور کالا
فاکس: ۰۶۱۵۲۶۲۲۶۸۳
تلفن: ۰۶۱۵۲۶۲۳۴۹۲

نوبت اول ۹۴/۴/۲۳ نوبت دوم ۹۴/۴/۲۵
روابط عمومی شرکت بهره برداری نفت و گاز آغاجاری

یاد دوست

عود، در دست نریمان

اکبر گلیا خواننده

جناب آقای نریمان که روزگاری سرهنک ارتش بود، در نوازندگی عود تبحر داشت. عود به معنای واقعی در دست ایشان بود. در «گل‌های رنگارنگ» هم حضور داشت. اتفاقا قرار بود برنامه‌ای را من درباره حضرت‌علی(ع) در قسمت رنگارنگ رادیو اجرا کند که آهنگش از آقای پازوکی بود؛ آهنگی که ترانه‌اش این بود: «همه درها اگر بسته، در

هنر

یاد استاد

نریمان؛ هنرمندی متین و محترم

ارسلان کامکار نوازنده

جناب آقای منصور نریمان، موزیسین بسیار قابلی بود و اولین عودنوازی بود که به شکل سنتی و موقر و در چارچوب ارائه موسیقی سنتی ایران، با ساز عود هنرنمایی کرد. پیش از ایشان، شکل‌های عربی، ترکی و گایاره‌ای عودنوازی رایج بود. اما استاد نریمان سنت پیشین را شکست و عود را در دستگاه موسیقی سنتی ایران آورد، به‌همین‌خاطر

پدر عود ایران درگذشت

منصور نریمان، سازسرزمینش را به مردم شناساند

عبدالله خالقی، مدیرعامل موسسه فرهنگی هنری نریمان

کتاب جورج فارمر را که در آن تاریخ موسیقی شرق را بررسی کرده، علامت زدم و دادم ترجمه کردند و با خودم بردم. کتاب عزیز شعبانی (رئیس هنرستان تبریز) و قدری مدارک دیگر هم همراهم بود. گفتم آقا حق را ناقص نکنید؛ این ساز مال ما و از اختراعات ماست. وقتی این مدارک را نشان دادم، همه حیرت کردند. یکی از آقایان پرسش نیز آموزش داد و نریمان از کودکی وارد موسیقی شد. او در بخشی از گفت‌وگوی خود نیز به این دوران اشاره کرد:«یک‌سال ماه رمضان که داشت شروع می‌شد، پدرم آقای را آورد بالای پشت‌بام و بیت‌های حلی را پر از ماسه کردند و فانوس و شمع در آنها گذاشتند.

هم پدر عود ایران لقب گرفت. هفت، هشت‌سالی که در هنرستان موسیقی دختران درس می‌دادم، اتفاقاً ایشان هم آنجا تدریس می‌کرد و چندسالی همکار بودیم. در دفتر هنرستان گاهی می‌نشستم یا سر امتحانات بچه‌ها، با هم گپ‌وگفت داشتیم. ایشان مردی محترم بود که سایر موزیسین‌ها را نیز محترم می‌شمرد. تا جایی که من دیدم به‌دور از تنگ‌نظری یا حس رقابت بود و هرگز از کسی بدگویی نمی‌کرد و به همه هم‌حرفه‌ای‌هایش احترام می‌گذاشت. متانتی شاخص داشت و متواضع بود. روحشان شاد و یادشان در حافظه موسیقی ایران‌زمین، گرامی باد.

من هم این چیزها را خیلی دوست داشتم. بعد به من گفت اینها را درست کرده‌ام به شرطی که تو سعی کنی آواز بخوانی. شعرها را می‌داد به من و می‌گفت امشب شروع می‌کنیم از مایه ابوعطا، گوشه حجاز. فردا اینها را از تو می‌پرسم؛ اگر بلد نباشی بخوانی، چراغ‌ها را جمع می‌کنم. من هم به شوق چراغ‌ها یاد می‌گرفتم. صدای مرا هم نمی‌دانم شنیده‌اید یا نه، اما خوب بود.» نریمان اما در مراحل بعدی آموزش نت‌خوانی را از روح‌الله خالقی آموخت، هرچند به شیوه‌ای متفاوت. او که ساکن مشهد بود، روزی با خواندن مجله «مجله موسیقی ایران» متوجه هنرستان موسیقی می‌شود و با نوشتن نامه‌ای به خالقی که ریاست هنرستان را برعهده داشت، از دسترس نبودن منابع نت‌خوانی می‌گوید. خالقی هم از او می‌خواهد نمونه‌ای از کارش را ضبط کند که بعد از شنیدن قطعه تار نریمان، متوجه استعداد او می‌شود و از طریق تماس تلفنی، هفته‌ای یک‌بار نت‌خوانی را به نریمان آموزش می‌دهد.

این نوازنده عود که در سال ۱۳۱۴ در مشهد به دنیا آمده بود، در ۱۴ سالگی وارد رادیوی این شهر شد و بعد از آن به مدت چهارسال فعالیت خود را با رادیو شیراز ادامه داد و پس از آن به‌عنوان تک‌نواز رسمی رادیو در کنار استادان دیگری نظیر جلیل شهناز، فرهنگ شریف، پرویز یاحقی و دیگر تک‌نوازان آن دوره به فعالیت در رادیو تهران پرداخت. نریمان همچنین در این سال‌ها علاوه‌بر تدریس، کتاب‌های «شیوه برپتونوازی» در سال ۱۳۲۲ و «۴قطعه برای عود» و «ردیف موسیقی ایرانی برای برپ» را نگارش کرد.

تو، در مرکز صحنه ایستاده‌ای

سرزنده و سالار!

خورشید در تقلا ی غروب و تولد است،

و در آن سوی سیاهی ابرها

نازنین‌ماه

آرام‌آرام

ترانه آرزوهای گمشده می‌خواند.

کشاورز: به رفیق سال‌های دور و شبانم

شرق: محمدعلی کشاورز، هنرمندی که سه سال از داوود رشیدی بزرگ‌تر است، هشتادودومین سالروز تولد این رفیق سال‌های دور و شباب و همکارش در عرصه هنرهای نمایشی را تبریک گفته. این بازیگر پیش‌کسوت طی یادداشتی که در اختیار «شرق» قرار داده، خطاب به «داوود رشیدی» نوشته: «داوود عزیزم تولدت‌رو از صمیم قلب به تو و خانواده عزیز و محترمت تبریک میگم. امیدوارم که همواره سلامت و پیروز باشی و من یادم نرفته که بهترین دوران زندگیت که جوانی هست رو برای رشد و تعالی تئاتر این مملکت گذاشتی و براش خیلی زحمت کشیدی. امیدوارم عزیزان و جوانانی که برای تئاتر کار میکنند از تو عشق به کار، صداقت و نجابت‌رو یاد بگیرن و سرلوحه کارشون قرار بدن. و البته این نکته‌رو هم بگم که پیروزی و سرپلندی و بزرگی تورو به تمام هنرمندان تئاتر این مملکت تبریک میگم. در کنار عزیزانم احترام برومند، لیلی و فرهاد عزیزم خوب و خوش، سلامت، موفق و پیروز باشی.»

چهره روز

تحلیل سمیع آذر از توافق هسته‌ای

مبادلات هنری رونق می‌گیرد

● **شرق:** «طبیعت هنر این‌طور است که در التهاب‌های سیاسی- اقتصادی به محاق می‌رود. تحریم‌ها، فرصت‌های هنرمندان ایران را نصیب هنرمندان کشورهای همسایه می‌کرد.» علیرضا سمیع‌آذر، مدیر اسبق موزه هنرهای معاصر تهران و مدرس تاریخ هنر معاصر، درباره تأثیرات توافق هسته‌ای بر وضعیت هنرهای تجسمی، با اعلام تحلیل فوق گفت: «مثل همه مردم، من هم از توافق انجام‌شده بسیار خوشحالم و فکر می‌کنم این تحول می‌تواند علاوه بر عرصه‌های سیاسی و اقتصادی، برکات بسیاری در زمینه‌های فرهنگی، هنری و اجتماعی نیز به‌همراه آورد. وی با بیان اینکه این اتفاق در قدم نخست فضای روانی جامعه را بهتر و مردم را خوشحالت‌تر کرده است، اظهار کرد: در چنین شرایطی فضای هنری کشور رونق بیشتری خواهد داشت و مبادلات هنری با سهولتی افزون‌تر و وسعتی بیشتر پیگیری می‌شود؛ به علاوه در خارج از ایران نیز فضا برای ارائه آثار هنرمندان ایرانی مهیاتر خواهد شد. از نگاه من، این گشایش‌ها بسیار نویدبخش است زیرا هنر در فضای بسته به‌سختی رشد می‌کند اما در یک فضای باز که امکان تبادل‌آرا وجود دارد تا خلاقیت هنری بروز و تبلور درخشان‌تری خواهد داشت. بنابراین با حصول این توافق و به‌ین پنجره‌های تازه‌ای که به‌سوی جهان بیش از پیش باز خواهد شد، هنر ایران خواهد توانست تجربیات و دستاوردهای خود را به جهان معرفی کند. نویسنده کتاب «انقلاب مفهومی» با تأکید بر این‌ نکته که با رونق اقتصادی کشور، شاهد مبادلات هنری بیشتری خواهیم بود، افزود: افزایش این مبادلات تأثیر مثبتی بر زندگی هنرمندان خواهد گذاشت و سبب می‌شود آنها با نگرانی معیشتی کمتر و فراغت خیال به کار خلاقه خویش همت کنند. سمیع‌آذر همچنین درباره مشکلاتی که به‌واسطه تحریم‌ها در حوزه هنرهای تجسمی وجود داشت، گفت: در چندسال اخیر شرایط در همه عرصه‌ها بسیار بغرنج شده بود؛ به‌ویژه انتقال آثار هنری به خارج از ایران و برگزاری نمایشگاه‌های هنری در خارج به‌سختی انجام می‌شد. به دلیل تحریم‌ها، بسیاری به جهت شرایط دشوار انتقال پول، به‌سختی امکان خرید آثار هنرمندان ایرانی را داشتند. به‌علاوه حراج‌ها و مراکز نمایشگاهی کمتر برای همکاری با هنرمندان ایرانی پیش‌قدم می‌شدند زیرا شرایط تحریم می‌توانست برای آنان دردسرافرین باشد. گرچه تحریم هم اقلام هنری را شامل نمی‌شد اما به‌خاطر دشواری‌های عملیات مالی و بیمه و از آن مهج‌تر اثرات روانی تحریم بر اذهان جهانیان، خیلی‌ها از کار با هنرمندان ایرانی استنکاف می‌کردند. او ادامه داد: این شرایط موجب شده بود که هنرمندان ایرانی فرصت‌های بسیاری را برای حضور در نمایشگاه‌ها یا حراج‌ها از دست بدهند و بخش بزرگی از هنر، تنها در داخل ایران به حیات خود ادامه می‌داد. کاملاً طبیعی است که در شرایط تحریم حفظ موقعیت جهانی هنر غیرممکن است و در بهترین حالت شاید بتوان در چارچوب یک جغرافیای محدود آن را ترویج داد؛ طبیعت هنر این‌طور است که در التهاب‌های سیاسی- اقتصادی به محاق می‌رود. نویسنده کتاب «واج و افول مدرنیسم» افزود: ما با این خطر جدی روبه‌رو بودیم که با ادامه شرایط تحریم، توجه جهانی به هنر ایران رو به افول بگذارد و چنین آسیبی موجب ازروق افتادن موج فزاینده گرایش به هنر به‌خصوص اقتصاد نوظهور هنر در داخل ایران شود؛ زیرا بدون تعارف بخش عمده‌ای از بازار داخلی هنری مهرسون اطمینان به وجود بازار بزرگ‌تر بین‌المللی برای هنر ایران است. این مدرس تاریخ هنر با بیان اینکه تحریم‌ها موجب شده بود فرصت‌های هنرمندان ایرانی نصیب هنرمندان کشورهای همسایه شود، گفت: هنرمندان کشورهای همسایه ما در غیبت هنرمندان ایرانی به‌راحتی و بدون دغدغه فرصت داشتند تا در نمایشگاه‌ها و حراجی‌ها شرکت کنند زیرا شرکت‌ها و مؤسسه‌ها در صورت همکاری با هنرمندان ایرانی به مشکلات بسیاری برمی‌خوردند. من شاهد این موضوع بودم که حساب‌های یک شرکت انگلیسی به دلیل همکاری با هنرمندان ایرانی بسته شده بود و چنین مسائلی موجب بی‌رغبتی آنان به ادامه همکاری با هنرمندان ایرانی می‌شد. امروز با ازیمان‌رفتن تحریم‌ها می‌توانیم شاهد درخشش بیشتر هنرمندان ایرانی باشیم و افزایش این امید که شرایط برای حضور فعال‌تر هنرمندان ایرانی در عرصه جهانی مهیا خواهد شد. سمیع‌آذر در پایان تصریح کرد: فرهنگ و هنر ایران در سراسر تاریخ در سایه ارتباط وسیع و تعامل با سایر فرهنگ‌ها رشد کرده است و همواره بر آن بوده که عناصر ارزشمند دیگر فرهنگ‌ها را جذب کند. به‌همین‌دلیل دنیا به چشم یک فرهنگ بالنده و زاینده به ایران می‌نگرد. فرهنگ ما همیشه از دستاوردهای خوب دیگر فرهنگ‌ها استفاده و مسیر تکامل خود را در همراهی با دیگر فرهنگ‌ها طی کرده است؛ درحالی‌که تحریم‌ها چنین فرصت‌هایی را از ما گرفته بود. امروز دست‌کم شرایط روانی ما تغییر کرده است و هنر و فرهنگ ما با گشایش پنجره‌های تازه و وزیدن نسیمی که ما را در منطری جهانی قرار خواهد داد، شرایط روبه‌رشدی را تجربه خواهد کرد.